

Fortsættelse af de forhøjede Toldsatser paa Raatobak, maatte der foretages en tilsvarende Forhøjelse af Afgiften paa den indenlandske Tobak. Naar det nu foreslaas, at Afgiften for indenlandsk Tobak sættes til 1 Kr. pr. kg, vil det altsaa sige, at der i Fremtiden bliver det samme Forhold mellem Tolden paa indført Raatobak og Afgiften paa i Danmark avlet Tobak, som der var tidligere. Tidligere var Forholdet 50 Ø. og 1 Kr., nu bliver Forholdet 1 Kr. og 2 Kr. Jeg tror, det er et Forhold, som alle ærede Medlemmer vil medgive er rimeligt, saa længe den forhøjede Toldafgift paa Raatobak skal bestaa.

Den Lov, jeg her fremsætter Forslag til, er, hvad jeg allerede antydede før, ikke tænkt at skulle have nogen varig Gyldighed. Det er Tanken, at disse Spørgsmaal skulde tages op til nøjere Drøftelse ved første Lejlighed, og jeg har derfor tidsbegrænset Lovens Gyldighed til Juni Maaend 1925, altsaa en Forlængelse for et Aar for de Sats, der er Tale om, og jeg haaber, det allerede før den Tid skal være muligt at inddrage hele dette Spørgsmaal under en samlet Drøftelse af Skattespørgsmaalet i Danmark. Men inden jeg gaar over til at udtale mig herom, vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om den finansielle Nødvendighed, der foreligger for at fremsætte dette Forslag.

Det er jo saaledes, at det nuværende Ministerium har overtaget en Finanslov, der er vedtaget og gælder fra 1. April 1924 til 31. Marts 1925. Jeg tror ikke, jeg bereder ærede Medlemmer at dette Ting nogen Overraskelse, naar jeg siger, at denne Finanslov som Bevillingslov maa anses for et noget ufuldstændigt Aktstykke, idet det synes, som om Regeringen har været meget tilbøjelig til at lade Udgifterne staa tilbage, saaledes at de kunde komme til senere Behandling. Efter os kommer Syndfloden, siger jo et gammelt Ord; jeg ved ikke, om den tidligere Regering har tænkt noget saadant, men i alt Fald har den ikke været bange for at overlade ret vanskelige økonomiske Byrder til en eventuelt kommende Regering. Hvorvidt man har dyrket denne Sport, kan jeg sige, som Princip, eller det er mere tilfældigt, tør jeg naturligvis ikke allerede nu udtale mig om, men der synes dog at foreligge adskillige Vidnesbyrd om, at det ikke har været helt tilfældigt, at der er holdt Udgifter tilbage fra Bevilling paa tidligere Aars Finanslove og indeværende Aars Finanslov. Jeg skal allerede i Dag nævne nogle Eksempler paa Udgifter, som

det forekommer mig allerede burde have været undergivet Bevilling af Rigsdagen.

Der er for Finansudvalgene i Aar fremsat et Forslag om at bevilge paa Tillægsbevillingsloven et Bidrag til Hjemmet for Vanføre paa 325 000 Kr. Men denne Bevilling angaar ganske vist det foregaaende Finansaar, det er en Bevilling for Finansaaret 1923—24. Jeg kan ikke tænke mig, at det tidligere Ministerium ikke har antydet noget om, at der vilde komme en saadan Merudgift til Hjemmet for Vanføre, i alt Fald vidste man det da i Slutningen af Finansaaret, og det forekommer mig, at det havde været en rimelig Fremgangsmaade at søge disse Penge bevilget paa Tillægsbevillingsloven for det foregaaende Aar i Stedet for at søge dem bevilget paa Tillægsbevillingsloven for indeværende Aar, som ikke har noget med vedkommende Regnskabsaar at gøre. Sagen er den, at Tillægsbevillingsloven for indeværende Aar vil faa nok med at klare sine egne Forhold. Paa Finansloven i Aar er der kun bevilget 300 000 Kr. til Hjemmet for Vanføre, samme Sum, som blev bevilget paa Finansloven for i Fjor, og det maa altsaa forudsættes med temmelig stor Sandsynlighed, at indeværende Finansaar ogsaa vil faa en Tillægsbevilling til indeværende Aars Drift paa 300 000—400 000 Kr. Det vil altsaa sige, at indeværende Aars Tillægsbevillingslov baade skal dække de ekstra 300 000 Kr. for indeværende Driftsaar og tillige godt og vel 300 000 Kr. for det foregaaende Driftsaar.

Jeg skal nævne, at til Efteraaret vil en Administrationsbygning for Ministerierne blive taget i Brug. Denne er opført nede i Lerches Gaard, som det hedder. Hensigten har været at tage den i Brug i Efteraaret, og det bliver ogsaa nødvendigt, man regner jo i Ministerierne dermed. Bevillingen til denne Bygning har passeret Rigsdagen, men Inventar til den har man ikke tænkt paa. Jeg gaar ud fra, at Ministeriet har ment, at det var ganske unødvendigt for Embedsmændene at have Borde og Stole, Belysning o. s. v., siden man ikke har optaget noget som helst paa Finansloven for indeværende Finansaar, som afsluttedes i Slutningen af Marts i Aar, paa et Tidspunkt, da ethvert Menneske, der overhovedet har med Statens Sager at gøre, maatte vide, at der skulde bruges Inventar til denne Administrationsbygning. Der er nu anmodet om en Tillægsbevilling for indeværende Aar paa ca. 300 000 Kr. til Inventar til denne